

References:

1. Andrushchenko, VP 2013, 'Intehratsiia tsinnostei: pedahohichnyi dosvid Yevropy. Stattia persha. Velyka khartiia universytetiv (Integration of values: the pedagogical experience of Europe. Article one. The Great Charter of Universities)', *Vyshcha osvita Ukrainy*, № 1, c. 5-10.
2. Kastels, M 2007, *Internet-halaktyka. Mirkuvannia shchodo Internetu, biznesu i suspilstva (Internet Galaxy. Reflections on the Internet, business and society)*, per. z anhl. Kyiv : Vakler, 304 s.
3. Kyvliuk, OP 2014, 'Hlobalizatsiia ta informatyzatsiia osvity v predmetnomu poli filosofii osvity (Globalization and informatization of education in the subject field of the philosophy of education)', *Humanitarnyi visnyk Zaporizkoi derzhavnoi inzhenernoi akademii*, № 57, s. 192-200.
4. Kravchenko, TO 2014, 'Aksiologichnyi aspekt informatsiino-merezhevoi paradyhmy (Axiological aspect of the information-network paradigm)', *Filosofii nauky: tradytsii ta innovatsii*, № 1 (9), s. 53-63.
5. Pidlisnyi, MM 2020, *Problemy aksiologii ta shliakhy yikh vyrishennia (Problems of axiology and ways to solve them)*. Monohrafiia, Dnipro: Vydavets Bila K. O., 164 s.
6. Boyd, D & Ellison, N 2007, 'Social network sites: Definition, history, and scholarship', *Journal of Computer-Mediated Communication*, Vol.13, № 1, c. 210-230.
7. Ji Hyeon, K & Jun, Y 2023, 'In Search of Truths: South Korean Society and the Politics of Live Streaming', *American Behavioral Scientist*, c. 34-37.
8. McLuhan, M & Innis, H 2015, 'Media ecology and the future ecosystemic society', *European Journal of Futures Research*, Vol.11, s. 48-50.
9. Perez, C 2003? 'Technological Revolutions and Financial Capital: The Dynamics of Bubbles and Golden Ages', *Edward Elgar Publishing*, c. 44-46.

DOI 10.33930/ed.2019.5007.50(7-9)-8

УДК 130.2+141.78[82]

ПСИХОЛОГІЗМ МОДЕРНІСТСЬКОЇ ПРОЗИ ЯК РЕАЛІЗАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ

PSYCHOLOGISM OF MODERNIST PROSE AS A REALIZATION OF NATIONAL IDENTITY

К. Ф. Зінов'єва

Актуальність теми дослідження. Формування культурних і соціальних процесів у сучасному літературному колі українського національного письменства є надзвичайно актуальним питанням. Для глибокого розуміння національної ідентичності особистості відбувається аналіз української модерністської прози через призму психологізму національної свідомості та культурного життя, які відображені в літературі. Адже твори модерністів зосереджують увагу на внутрішньому стані особистості, на конфліктних ситуаціях, які виникають у моменти соціокультурних перетворень. Досліджуючи дані питання відбувається усвідомлення глобальних національних викликів на перипетії формування літературознавчих наук.

Постановка проблеми. У статті автор досліджує реалізацію національного письменства, що дозволяє стимулювати суспільне мислення і аналізувати внутрішній світ персонажів, їхні сумніви, страхи та прагнення, що в свою чергу відображає загальні філософські пошуки та тривоги епохи, через які і відбувається осмислення глибинного психологізму модерну.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Детальним аналізом психологізму у творах О. Кобилянської займалася вітчизняні дослідники: Т. Гундорова, Ю. Шерех, О. Забужко, С. Павличко, С. Єфремов.

Постановка завдання. Для досягнення результатів поставленого завдання, здійснено аналіз внутрішнього світу персонажів, їхні емоційні переживання, соціальні конфлікти та питання національної ідентичності.

Виклад основного матеріалу. У статті вис-

Urgency of the research. The formation of cultural and social processes in the contemporary literary circle of Ukrainian national literature is an extremely relevant issue. For a deeper understanding of the national identity of the individual, Ukrainian modernist prose is analyzed through the prism of the psychology of national consciousness and cultural life reflected in literature. After all, the works of modernists focus on the inner state of the individual, on conflict situations that arise in moments of socio-cultural transformation. By studying these issues, we realize the global national challenges in the vicissitudes of the formation of literary studies.

Target setting. In the article, the author examines the realization of national literature, which allows to stimulate public thinking and understand the inner world of characters, their doubts, fears and aspirations, which in turn reflects the general philosophical searches and anxieties of the era, through which the deep psychology of modernity is comprehended.

Actual scientific researches and issues analysis. A detailed analysis of psychologism in O. Kobylanska's works was carried out by domestic researchers: T. Hundorova, Y. Sherekh, O. Zabuzhko, S. Pavlychko, S. Yefremov.

The research objective. In order to achieve the results of the task, the research of the inner world of the characters, their emotional experiences, social conflicts and issues of national identity was carried out.

The statement of basic materials. The article

вітлюється глибоке відображення суб'єктивного світу людини – це перш за все актуальна тема, яка передбачає акцент на внутрішньому сприйнятті дійсності, тобто досліджуються і висвітлюються багатовимірні особистості, які характеризуються пошуком нових форм і методів художнього вираження. Українська модерна проза зображує національну ідентичність, яка веде боротьбу за екзистенційну реальність і самоідентифікацію, таким чином відображається уся конфліктна дійсність соціального осередку у взаємозв'язку з психологічною драмою у культурному житті персонажів. Часто психологічна роль суб'єкта у суспільному житті громади призводить до внутрішньої боротьби в умовах культурного тиску.

Висновки. В даній роботі на підставі проведеного аналізу дослідження національної самобутності, культурної ідентичності українського народу, які відображаються у творах модерністського періоду літератури і загострюють увагу на внутрішніх конфліктах суб'єктів, які ведуть боротьбу за особисту ідентичність. Оновлена форма мислення і психологічної свідомості суб'єкта надають подальші сили для розвитку української літератури на теренах Європи. Адже сприйняття реальності, яке переживають герої творів відображаються відповідно до їх психологічних станів, в яких вони знаходяться. Тому, духовний пошук, прагнення до індивідуалізму, національна ідентичність – нові правила, які допомагають відображати загальну картину національної свідомості у питанні реалізації психологізму модерністської прози в українському питанні національного письменства.

Ключові слова: національна ідентичність, модерністська проза, психологізм національної свідомості, індивідуалізм.

highlights a deep reflection of the subjective world of a person, which is primarily a topical issue that involves an emphasis on the internal perception of reality, that is, multidimensional personalities characterized by the search for new forms and methods of artistic expression are studied and highlighted. Ukrainian modern prose depicts a national identity that struggles for existential reality and self-identification, thus reflecting the entire conflictual reality of the social unit in relation to the psychological drama in the characters' cultural lives. Often, the psychological role of a subject in the social life of a community leads to internal struggles under cultural pressure.

Conclusions. In this work, based on the analysis, explores the national identity and cultural identity of the Ukrainian people, which are reflected in the works of the modernist period of literature and focus on the internal conflicts of subjects struggling for personal identity. The renewed form of thinking and psychological consciousness of the subject provide further strength for the development of Ukrainian literature in Europe. After all, the perception of reality experienced by the characters of the works is reflected in accordance with their psychological states. Therefore, spiritual search, the pursuit of individualism, and national identity are new rules that help to reflect the overall picture of the national consciousness in the issue of the realization of the psychologism of modernist prose in the Ukrainian question of national literature.

Keywords: national identity, modernist prose, psychologism of national consciousness, individualism.

Актуальність теми дослідження. Формування культурних і соціальних процесів у сучасному літературному колі українського національного письменства є надзвичайно актуальним питанням. Для глибокого розуміння національної ідентичності особистості відбувається аналіз української модерністської прози через призму психологізму національної свідомості та культурного життя, які відображені в літературі. Адже твори модерністів зосереджують увагу на внутрішньому стані особистості, на конфліктних ситуаціях, які виникають у моменти соціокультурних перетворень. Досліджуючи дані питання відбувається усвідомлення глобальних національних викликів на перипетії формування літературознавчих наук. Збереження культурної спадщини в українській літературі сприяє вивченню національного письменства, особливо через багатогранне явище психологізму, яке актуальне для сучасного читача задля розуміння національної ідентичності.

Репрезентація філософської свідомості суспільства епохи модерну відбувається крізь літературні твори українських письменників. В першу чергу через інтелектуальну спадщину, яка рефлексує ключові інтелектуальні та філософські напрямки того часу, такі як екзистенціалізм, психоаналіз, символізм та інші. Творчість письменників періоду, який досліджується залучає до розгляду глибокі філософські питання буття, свідомості, ідентичності, сенсу життя та свободи.

Постановка проблеми. У статті автор досліджує реалізацію національного письменства, що дозволяє стимулювати суспільне мислення і аналізувати внутрішній світ персонажів, їхні сумніви, страхи та прагнення, що в свою чергу відображає загальні філософські пошуки та тривоги епохи, через які і відбувається осмислення глибинного психологізму модерну.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Детальним аналізом психологізму у творах О. Кобилянської займалися вітчизняні дослідники: Т. Гундорова, Ю. Шерех, О. Забужко, С. Павличко, С. Єфремов.

Постановка завдання. Для досягнення результатів поставленого завдання, здійснено аналіз внутрішнього світу персонажів, їхні емоційні переживання, соціальні конфлікти та питання національної ідентичності.

Мета статті полягає, щоб відрефлексувати процес оновлення і осмислення модерністської прози як реалізацію національного письменства.

Виклад основного матеріалу. Усвідомлене становлення української модерної прози відбувається за творчим сприянням письменників національної плеяди. Задля реалізації українського письменства звертаємося до психологізму модерністської прози. Риси характеру, що притаманні героям творів, які належать перу О. Кобилянської співвідносимо із філософським питанням буття. Виходячи із положень вчення про екзистенціалізм Ж. П. Сартра формування характеру людини відбувається за формулою “героїчної особистості”. Тобто, формування людини відбувається у реальному часі, на визначених справах, які вона втілює у життя [6, с. 167].

Так, до прикладу Т. Гундорова наголошувала, що “модерністська література мала справу з новим “людським” змістом - не нормативним, але часто соціально й культурно табуйованим і вкрай суб'єктивним. Від романтичної метафізики та реалістичного побутопису модернізм переходив до психологізму і психологічних експериментів з людиною і “людським, занадто людським”, як визначив цю сферу Ніцше” [2, с. 198].

Глибоке відображення суб'єктивного світу людини – це перш за все актуальна тема, яка передбачає акцент на внутрішньому сприйнятті дійсності, тобто досліджуються і висвітлюються багатовимірні особистості, які характеризуються пошуком нових форм і методів художнього вираження. Українська модерна проза зображує національну ідентичність, яка веде боротьбу за екзистенційну реальність і самоідентифікацію, таким чином відображається уся конфліктна дійсність соціального осередку у взаємозв'язку з психологічною драмою у культурному житті персонажів. Часто психологічна роль суб'єкта у суспільному житті громади призводить до внутрішньої боротьби в умовах культурного тиску. Боротьба за особисту свободу, самовираження особистості, свідомо реалізація внутрішнього “Я” є провідною інтенцією і простежується у творчості Ольги Кобилянської, Василя Стефаника, Михайла Коцюбинського. Зосередження на внутрішньому стані героя – головна проблема психологічної прози доби модерну.

Не менш важливим для розуміння психологізму модерністської прози є історичний та соціальний контекст національної свідомості, який розкриває потенційно архаїчну версію культурної спадщини українського письменства. Через твори модерністської прози людина приходиться до розуміння понять національна трагедія і суспільного конфлікту у свідомому сприйнятті навколишнього світу. Дані поняття формують розуміння важливості ролі суб'єкта, і тому індивідуальна форма вираження свідомості сприяє важливості поняттю історична пам'ять. Колективна пам'ять, індивідуальна пам'ять – це виклики, які стоять перед національними письменниками доби модерну. Як звернув нашу увагу Дмитро Чижевський, “національність має найбільший вплив на “структурні” елементи філософської ідеї” [10 с.74], тобто через національну ідентичність народ розкриває свій найглибший внутрішній сенс буття.

Філософський контекст у літературі української прози розглядає сучасні питання часу і простору як невід'ємні аспекти екзистенції людини, тому як наслідок висвітлюється їх вплив на сприйняття реальності. Формування і розвиток індивідуалізму відбувається за несприятливих умов тоталітарного режиму, який формував у індивіда екзистенційну тривогу через вплив соціокультурних факторів на особистість яка реалізує свій потенціал суб'єктивності у суспільстві і суспільній думці. Втіленням ніцшеанського модерністського проекту стає Ольга Кобилянська, яка унаслідувала переконання Софії Окуневської, усвідомлює про потребу писати для свого народу, яка пізніше стане однією із авторок національного письменства. Ольга Кобилянська є найсильнішою авторкою української прози до приходу у неї Оксани Забужко [1, с. 230]. О. Кобилянська залишається сучасною на сьогоднішній відрізок часу, не завдяки тому, що вона включена до шкільної програми і ми читаємо їхні твори, а всупереч перипетій долі авторка через багато років має що сказати людям про людей, про світ, адже їхньої правди не затирає час [1, с. 233]. Особистісні чинники у формуванні індивідуального мислення прочитання, реконструкції подієвих творів українського прозового модернізму можна висвітлити на прикладі відомої особистості Ольги Кобилянської. Юрій Луцький у своїх працях звертає увагу на одвічне питання створення нового стилю і на теорію зародження української модерної прози і її представників. “Першою маркантною ластівкою нового літературного напрямку була Ольга Кобилянська, а її шляхом пішли другі, і рівночасно психе сучасного покоління почало переживати ті всі внутрішні гіркі непокої, під яких бременем страждали великі круги сучасної світової суспільності” [1, с. 456]. Юрій Луцький креном зауважує, що “Нове покоління творців і читачів зрозуміло і відчувало, що індивідуалізм невільно замикати в тісній матеріалістичній клітці” [1, с. 457]. Тобто замикаючи вуста поколінню, яке ставить запитання ми ніколи не дізнаємося відповіді на ті особливо хвилюючі нас питання. І все ж індивідуальний потенціал людини демонструє здатність до незалежності і свободи думки і самоствердження самої людини у національному питанні, у питанні ідентичності.

Є. Маланюк у своїх роботах пише, що модерністські ідеї у творчості О. Кобилянської проявлялися в ідейному спрямуванні центрального образу, який несе в собі ознаки “надлюдини” протиставлення особистості “стрій товпи”. Головна героїня твору “Людина” Олена Ляуфер говорить: “Ані їх хвалба, ані їх догана не були ніколи в силі постановити якесь правило” [4, с. 16]. В даному

висловленні можна побачити прояв індивідуальної свободи думки особистості на протигагу суспільного бачення ситуації. Недарма О. Кобилянська обрала епіграфом до своєї другої частини твору слова свого сучасника Ф. Шпільгагена: “Завжди вперед! У мені живе любов до свободи, у мені тверда настанова не дати себе поневолити, ким би це не було! Ніколи не хилити своєї голови, де цього не може моя душа, жити своїм життям так, як сам намітив” [4, с. 35]. Таким чином, авторка розвиває ідею психологізму і виокремлення в проблемне поле дослідження у своїх творах розгорненої психологічним драматизмом ідеї культури-софської свободи [4, с. 62].

Степан Хороб розглядає у своїй роботі актуальне питання для дисертаційного дослідження – основні постаті українського модерного становлення культурного фронту художньої самосвідомості у літературному полі діяльності. Саме даний автор вказує на проблему, яка почала формуватися у колах інтелігенції, адже свідомість тогочасного суспільства не сприймала себе як самостійне явище модерного руху. Тобто для подальшого розвитку української модерної культури були пережитки реалізму і натуралізму як такі, що продукують подальший розвиток.

Саме наприкінці XIX століття інтелектуальне річище української літератури повернули в еру модерністського спрямування покоління, в які входили М. Коцюбинський, О. Кобилянська, Л. Українка. Дані особистості заперечили термін “тенденційної поезії”, який внесла в літературний обіг Л. Українка і почали відтворювати течію неоромантизму. Тобто становлення даного типу художньої свідомості припало на утвердження продуктивного, відрефлексованого витвору мистецького доробку на західноєвропейському полі інтеграції літератури. Сама О. Кобилянська говорила що “всілякі реалізми сповнили свою місію у літературі” [8, с. 87]. Позиція письменниці яскраво проявлялась в ідейно-естетичному стилі її діяльності. Психологічно – художня свідомість авторки зробила її носієм комбінованого мистецького стилю прозаїка-модерніста, яка несла культурний ген у психологізм української літератури.

Іван Франко одразу висловлює припущення щодо “нової генерації” письменників, твори яких критиком прискіпливо були дослідженні для подальшого розвитку і аналізу опанованого стилю інтенсивного індивідуалізму. Психологізм і драматичне буття індивіда призвело до виявлення модерністської техніки, яка містилася у своєрідній психологічній логіці і структурі мислення, тобто душевні організації нового покоління літературних митців призвело до оновлення і стало поштовхом для реалізації завдань, що стояли перед національним письменством [7, с. 189].

Критичне ставлення до плеяди молодих талановитих письменників мало зусебічний внесок у дослідження їхньої творчості. І. Франко зауважує, що літературні твори О. Кобилянської є глибоко індивідуальними і психологічно трансформовані у русло уваги до особистості та її життєвого світу. Модерністська техніка літературного слова О. Кобилянської проявила свою силу у особливій ритмічності слова, що було надто потужно для тріумфального вияву художньо-літературної інтенції. Іван Франко був переконаний, що лише індивідуальна і психологічна спорідненість душевної організації могли принести в українську літературу занадто високий внесок, і лише розуміння психологічних основ модерної творчості допомогло Ользі Кобилянській проявити себе у художньо-літературній творчості нового покоління [4, с. 59].

Процес оновлення національних літературного і мистецького рухів відбувся за рахунок подальшого розвитку інтелектуальної спільки, яка не без зайвої уваги до духовних цінностей торувала шлях до сучасної епохи. Безперечно, становлення модерністської свідомості відбувається за допомогою художньої і освітньої практики естетики неоромантизму. Микита Сріблянський і Микола Євшан виступали як критики і ставилися до модернізму як до літературно-культурного процесу створення ідейно-новаторського кола просвітницьких віянь у національному письменстві.

Заслуга письменниці полягає у тому, що Ольга Кобилянська зробила акцент на оновленні українського письменства з точки зору модерної літератури. Адаптація модернізму спричинила зміни в українській літературі, де вона показала себе як новий ідейно-естетичний фактор закоріненої утвердженої моделі.

Висновки. Національна самобутність, культурна ідентичність українського народу відображається у творах модерністського періоду літератури і загострює увагу на внутрішніх конфліктах суб'єктів, які ведуть боротьбу за особисту ідентичність. Оновлена форма мислення і психологічної свідомості суб'єкта надають подальші сили для розвитку української літератури на теренах Європи. Адже сприйняття реальності, яке переживають герої творів відображаються відповідно до їх психологічних станів, в яких вони знаходяться. Духовний пошук, прагнення до індивідуалізму, національна ідентичність – нові правила, які допомагають відображати загальну картину національної свідомості у питанні реалізації психологізму модерністської прози в українському питанні національного письменства.

Список використаних джерел:

1. Винничук, Ю 2018, *Українська модерна проза*, Харків : Фоліо, 506 с.

2. Гундорова, Т 2002, *Femina melancholica. Стаття і культура в гендерній утопії Ольги Кобилянської*, Київ : Критика, 272 с.
3. Гундорова, Т 2009, *Проявлення Слова. Дискурсія раннього українського модернізму*, Київ : Критика, 437 с.
4. Маланиук, Є 2015, *Невичерпальність*, Київ : Знання, 75 с.
5. Павличко, С 1999, *Дискурс модернізму в українській літературі*. Монографія, Київ : Либідь, 446 с.
6. Сартр, ЖП 2021, *Буття і ніщо*, КДС, 644 с.
7. Семків, Р 2023, *Пригоди української літератури*, Київ : Темпора, 685 с.
8. Сенік, Л 2002, *Роман опору. Український роман 20-х років: проблема національної ідентичності*, Львів : Академічний експрес, 239 с.
9. Хороб, С 2002, *Українська модерна драма кінця XIX – початку XX століття (Неоромантизм, символізм, експресіонізм)*, Івано-Франківськ : Плай, 146 с.
10. Чижевський, Д 1955, *Проблема національної філософії. Розбудова держави*, с. 72-75.
11. Юнг, КГ 2001, *Психологія і поезія. Антологія світової літературно-критичної думки XX ст.*, Львів, с. 119–142.

References:

1. Vynnychuk, Yu 2018, *Ukrainska moderna proza (Modern Ukrainian prose)*, Kharkiv : Folio, 506 s.
2. Hundorova, T 2002, *Femina melancholica. Stat i kultura v hendernii utopii Olhy Kobyljanskoj (Femina melancholica. Gender and culture in Olga Kobyljanska's gender utopia)*, Kyiv : Krytyka, 272 s.
3. Hundorova, T 2009, *ProIavlennia Slova. Dyskursiia rannoho ukrainskoho modernizmu (The Manifestation of the Word. Discourse of early Ukrainian modernism)*, Kyiv : Krytyka, 437 s.
4. Malaniuk, Ye 2015, *Nevycherpalnist (Inexhaustibility)*, Kyiv : Znannia, 75 s.
5. Pavlychko, S 1999, *Dyskurs modernizmu v ukrainskii literaturi (Discourse of modernism in Ukrainian literature)*. Monohrafiia, Kyiv : Lybid, 446 s.
6. Sartre, ZhP 2021, *Buttia i nishcho (Being and Nothingness)*, KDS, 644 s.
7. Semkiv, R 2023, *Pryhody ukrainskoi literatury (Adventures of Ukrainian literature)*, Kyiv : Tempora, 685 s.
8. Senyk, L 2002, *Roman oporu. Ukrainskyi roman 20-kh rokiv: problema natsionalnoi identychnosti (The novel of resistance. Ukrainian novel of the 20s: the problem of national identity)*, Lviv : Akademichnyi ekspres, 239 s.
9. Khorob, S 2002, *Ukrainska moderna drama kintsia XIX – pochatku XX stolittia (Neoromantyzm, symbolizm, ekspresionizm) (Ukrainian modern drama of the end of the 19th - beginning of the 20th century (Neo-romanticism, symbolism, expressionism))*, Ivano-Frankivsk : Plai, 146 s.
10. Chyzhevskiy, D 1955, *Problema natsionalnoi filosofii. Rozbudova derzhavy (The problem of national philosophy. Development of the state)*, с. 72-75.
11. Iunh, KH 2001, *Psykhologhiia i poeziia. Antologhiia svitovoi literaturno-krytychnoi dumky XX st. (Psychology and poetry. Anthology of world literary and critical thought of the 20th century)*, Lviv, с. 119–142.

DOI 10.33930/ed.2019.5007.50(7-9)-9

УДК 37.01

ФІЛОСОФСЬКІ ПРАКТИКИ САМОПІЗНАННЯ У КОНТЕКСТІ ЗАХІДНОЇ І СХІДНОЇ СВИТОГЛЯДНИХ ТРАДИЦІЙ

PHILOSOPHICAL PRACTICES OF SELF-KNOWLEDGE IN THE CONTEXT OF WESTERN AND EASTERN WORLD-VIEWING TRADITIONS

М. В. Коваленко

Актуальність теми дослідження. У зв'язку з безперервними змінами інформаційного, соціокультурного простору актуалізується проблема пошуку свого "Я", яка виступає як захисна реакція людини на життя в невизначених умовах. Сучасна людина змушена існувати в багат шаровому й антиномічному контексті буття, де культурні зразки, що постійно оновлюються, вступають у суперечність зі змістом життєвого досвіду людини. Висока соціальна динаміка вимагає від людини вибору нових цінностей, інших способів "вписування" себе у соціокультурний простір, що безперервно змінюється. Якщо людина не вміє швидко відповідати на виклики буття змінюю структури "Я", то це призводить до гострого світоглядного конфлікту, який обертається екзистенціальною кризою. На місце цілісності та повноти особистості приходять її

Urgency of the research. Due to the continuous changes in the information and socio-cultural space, the problem of finding one's 'I' is becoming more and more relevant, which acts as a defensive reaction of a person to life in uncertain conditions. The modern person is forced to exist in a multi-layered and antinomic context of existence, where constantly updated cultural patterns come into conflict with the content of a person's life experience. High social dynamics require people to choose new values and other ways of 'fitting' themselves into the constantly changing socio-cultural space. If a person is not able to respond quickly to the challenges of life by changing the structure of the self, this leads to an acute worldview conflict that turns into an existential crisis. The integrity and completeness of the personality is replaced by its fragmentation and value disorientation. A person is plunged into a state of